

Παρουσίαση Βιβλίου

Εσπερινός - Παράκληση

Το ξυλόγλυπτο μεταβυζαντινό τέμπλο
του Ι.Ν. Γεννήσεως της Θεοτόκου
στην Καστανιά Αγράφων
(Ν. Καρδίτσας)

13.08.2019

Πρόγραμμα εκδήλωσης

19:00 - 20:30

Εσπερινός - Παράκληση
από τον Μητροπολίτη
Θεσσαλιώτιδος και
Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος

20:30 - 20:35

Υποδοχή από τον
Πρόεδρο του συλλόγου

20:35 - 20:45

Χαιρετισμός Μητροπολίτη

20:45 - 21:00

Χαιρετισμός από τον
Λεωνίδα Χατζηαγγελάκη
Επίτιμο έφορο αρχαιοτήτων

21:00 - 21:15

Προλογισμός του βιβλίου
από τον Σταύρο Γουλούλη

Βυζαντινολόγο

πρών Διευθυντή ΓΑΚ Λάρισας

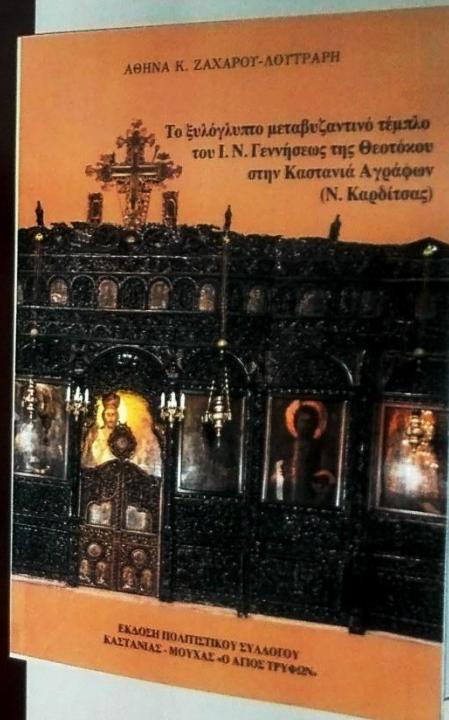
21:15 - 21:35

Ομιλία της συγγραφέως

21:35 - 21:40

Απονομή αναμνηστικών

ΑΘΗΝΑ Κ. ΖΑΧΑΡΟΥ - ΛΟΥΤΡΑΡΗ

**Το ξυλόγλυπτο μεταβυζαντινό τέμπλο
του Ι.Ν. Γεννήσεως της Θεοτόκου
στην Καστανιά Αγράφων
(Ν. Καρδίτσας)**

**Αθηνά Κ. Ζαχαρού-Λουτράρη
Πολιτιστικός Σύλλογος Καστανιάς-Μούχας «Ο ΑΓΙΟΣ ΤΡΥΦΩΝ»
Καστανιά, 13.8.2019**

Το ξυλόγλυπτο τέμπλο τοποθετήθηκε στον υφιστάμενο νέο ναό το 1956, όπως ακριβώς ήταν στον παλαιό, κτισμένο στην ίδια θέση το 1856, όπου μεταφέρθηκε από την ιστορική Μονή της Μούχας.
Στην επανατοποθέτηση έγιναν ανασυνθέσεις και προσθήκες.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

1686. Αναφορά σε μοναχούς της Μονής Μούχας.

1767. Λοιμωξιανή επιδημία, «θανατικό» στην Καστανιά.

1789. Επιγραφή για ανακαίνιση ή ανακατασκευή του ναού της Μονής Μούχας.

1832. Διαίρεση της ενιαίας κοινότητας Καστανιάς - Μούχας με την οροθέτηση του ανεξάρτητου ελληνικού κράτους.

Η Μούχα και η Μονή στο ελληνικό κράτος,
η Καστανιά στο τουρκικό.

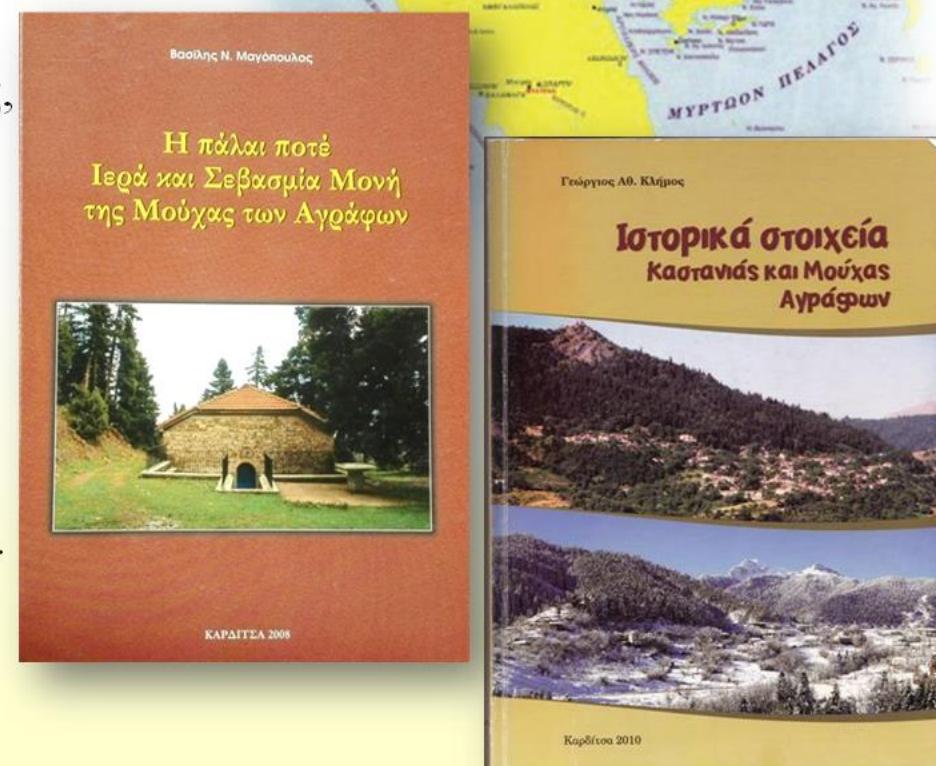
1833. Διάταγμα Όθωνα περί διαλύσεως
όσων μονών είχαν

λιγότερους από έξι μοναχούς.

Σ' αυτό υπάγεται η Μονή Μούχας.

1834. Πίνακας με την εκτίμηση της αξίας της εκκλησιαστικής αποσκευής της Μονής.
Λειτουργία του καθολικού της Μονής
ως ενοριακού ναού των συνοροφυλάκων.

1843. Πυρκαγιά στη Μονής Μούχας.

Περί τα μέσα 19ου αι. Κατολίσθηση με καταστροφή του πέρα χωριού Καστανιάς και μεταφορά του στη σημερινή θέση.

1856. Ανέγερση ναού Γεννήσεως της Θεοτόκου στην Καστανιά.

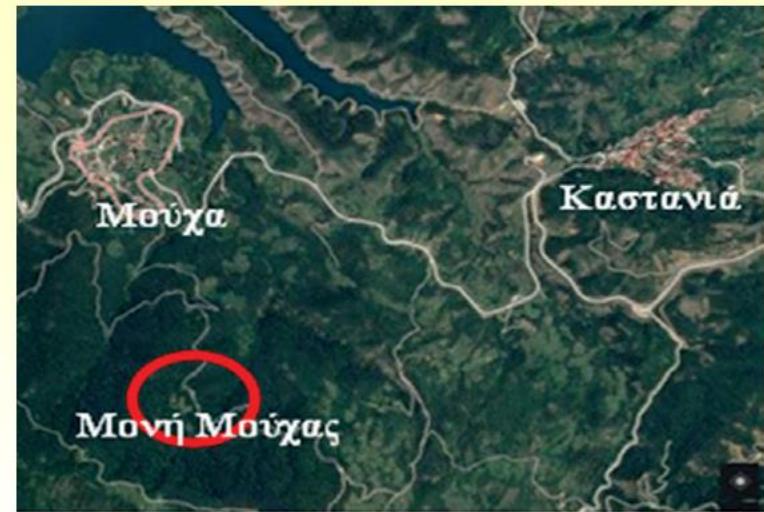
1881. Απελευθέρωση Θεσσαλίας, αλλαγή συνοριακής γραμμής και εγκατάλειψη των οικημάτων της προηγούμενης ελληνοτουρκικής μεθορίου μεταξύ Καστανιάς - Μούχας.

Τέλη 19ου αι. Εγκατάλειψη του ναού της Μονής Μούχας και σταδιακή κατάρρευση.

1929. Μαρτυρία για ερειπωμένο τον ναό της Μονής Μούχας.

1938. Ανακατασκευή ναού του Αγ. Τρύφωνος στη θέση του κατεστραμμένου καθολικού της Μονής Μούχας.

1956. Ανέγερση του νέου, σημερινού, ναού Καστανιάς, όπου βρίσκεται το τέμπλο.

ΤΟ ΤΕΜΠΛΟ

Ανήκει στα ξυλόγλυπτα του νεοελληνικού μπαρόκ του β' μισού 18^{ου} αι.

Είναι κατακόρυφο, ισοϋψές, με έξεργο ανάγλυφο συμπαγές και διάτρητο, βαμμένο με καφέ βερνίκι, χρωματισμένο σε μερικά σημεία και χρυσωμένο στα βημόθυρα, τον Εσταυρωμένο και τα Λυπηρά.

Μήκους 12,15 μέτρων και ύψους 5μέτρων, εκτείνεται σε όλο το πλάτος του ναού συνεχές, με τα ανοίγματα

Ωραίας Πύλης, Προθέσεως και Διακονικού.

Ως προς το μήκος, με δεκατέσσερις στύλους χωρίζεται σε δεκατρία διάστυλα.

Καθ' ύψος ακολουθεί τη βασική τριμερή διάταξη των ξυλόγλυπτων μεταβυζαντινών τέμπλων του 18ου αιώνα.

- I. το κατώτερο μέρος κάτω από τις εικόνες
- II. το μεσαίο των Δεσποτικών εικόνων με την επίστεψή τους
- III. το ανώτερο, το επιστύλιο

Γ. Η επίστεψη του τέμπλου. Σταυρός - Λυπηρά

Β. Η απόληξη του επιστυλίου. Κλαδί - Δράκοντες

4^η ορίζ. ζώνη (στο μεγάλο κεντρικό τμήμα), άμπελος

Το τμήμα στα άκρα, επάνω και κάτω από την 3^η ζώνη

3^η ορίζ. ζώνη μικρών εικόνων επιστυλίου, αφιδωτές και ορθογώνιες

2^η ορίζ. ζώνη (στο μεγάλο κεντρικό τμήμα), άμπελος

1^η ορίζ. ζώνη (στο μεγάλο κεντρικό τμήμα), λυρόσχημο κόσμημα

A. Οριζόντιες ζώνες του επιστυλίου

III. ΑΝΩΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ. Επιστύλιο και Επίστεψη ↑

B.₁. Τόξο-Κεμέριο. B.₂. Σφαιρικά τρίγωνα.

A. ΕΙΚΟΝΑ

II. ΜΕΣΑΙΟ ΜΕΡΟΣ ↑

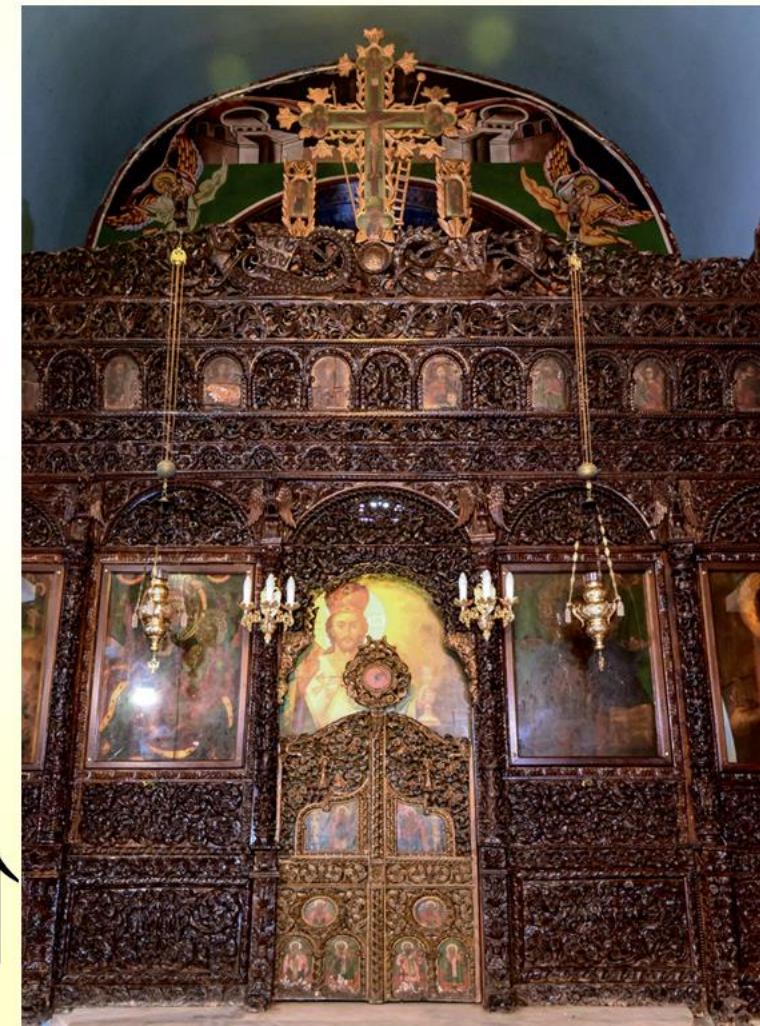
Δ. Πανωθωράκιο-Κεταμπές

Γ₁. Ορίζ. ζώνη. Γ₂. Λεπτή διαχωριστική ταινία

B. Θωράκιο.

A. Ζώνη βάσης.

I. ΚΑΤΩΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ ↑

ΟΙ ΣΤΥΛΟΙ

Δεν υπάρχει συμμετρία
στα διακοσμητικά θέματα
ως προς τον άξονα.

Συνοπτικός πίνακας των παραστάσεων των στύλων

ΟΙ ΣΤΥΛΟΙ														
	1 ^{ος}	2 ^{ος}	3 ^{ος}	4 ^{ος}	5 ^{ος}	6 ^{ος}	7 ^{ος}	8 ^{ος}	9 ^{ος}	10 ^{ος}	11 ^{ος}	12 ^{ος}	13 ^{ος}	14 ^{ος}
Π. ΣΤ. ΕΠΙΣΤΕΦΗ														
Ταινία	1 ^{ος}	2 ^{ος}											13 ^{ος}	14 ^{ος}
Αετός			3 ^{ος}	4 ^{ος}		6 ^{ος}	7 ^{ος}	8 ^{ος}	9 ^{ος}		11 ^{ος}	12 ^{ος}		
Άγγελος					5 ^{ος}				10 ^{ος}					
Π. Ε. ΚΙΟΝΟΚΡΑΝΟ														
Φύλλα και έλικες I		2 ^{ος}	3 ^{ος}	4 ^{ος}	5 ^{ος}	6 ^{ος}	7 ^{ος}	8 ^{ος}	9 ^{ος}	10 ^{ος}	11 ^{ος}	12 ^{ος}	13 ^{ος}	
Φύλλα και έλικες II	1 ^{ος}	2 ^{ος}											13 ^{ος}	14 ^{ος}
Π. Δ. ΚΙΟΝΑΣ Στο ύψος της εικόνας														
Πουλιά	1 ^{ος}	2 ^{ος}			5 ^{ος}	6 ^{ος}							13 ^{ος}	14 ^{ος}
Έξι προτομές			3 ^{ος}				7 ^{ος}	8 ^{ος}	9 ^{ος}		11 ^{ος}	12 ^{ος}		
Πελεκάνος και φίδι				4 ^{ος}										
Κλαδί									10 ^{ος}					
Π. Δ. ΚΙΟΝΑΣ Στο ύψος των ιεταπέ														
Ανθοδοχείο	1 ^{ος}	2 ^{ος}		4 ^{ος}	5 ^{ος}	6 ^{ος}	7 ^{ος}	8 ^{ος}					13 ^{ος}	14 ^{ος}
Άγγελος			3 ^{ος}						9 ^{ος}		11 ^{ος}	12 ^{ος}		
Πελεκάνος και φίδι									10 ^{ος}					
Ι. Γ. ΕΠΙΚΡΑΝΟ														
Άνθος και φύλλα	1 ^{ος}	2 ^{ος}	3 ^{ος}	4 ^{ος}	5 ^{ος}	6 ^{ος}	7 ^{ος}	8 ^{ος}	9 ^{ος}	10 ^{ος}	11 ^{ος}	12 ^{ος}	13 ^{ος}	14 ^{ος}
Ι. Β. ΠΕΣΣΟΣ														
Ανθοδοχείο I			3 ^{ος}	4 ^{ος}	5 ^{ος}	6 ^{ος}		8 ^{ος}	9 ^{ος}	10 ^{ος}	11 ^{ος}	12 ^{ος}		
Ανθοδοχείο II	1 ^{ος}	2 ^{ος}											13 ^{ος}	14 ^{ος}
Ανθοδοχείο III							7 ^{ος}							
Ι. Α. ΒΑΣΗ														
Προτομή λιονταριού	1 ^{ος}	2 ^{ος}	3 ^{ος}	4 ^{ος}	5 ^{ος}	6 ^{ος}	7 ^{ος}	8 ^{ος}	9 ^{ος}	10 ^{ος}	11 ^{ος}	12 ^{ος}	13 ^{ος}	14 ^{ος}

I.A. ΒΑΣΗ
I.B. ΠΕΣΣΟΙ

Οι στύλοι εδράζονται σε προτομές λιονταριών.
Ξεκινούν από πεσσίσκοι, που κοσμούνται με
κλάδους αναδυόμενους από περίτεχνα
ανθοδοχεία, και επίκρανο με άνθος και φύλλα.

Τα λιοντάρια, ως σύμβολα
δύναμης και εξουσίας
και ως φύλακες,
μπαίνουν ως βάσεις σε
κίονες και σε παραστάδες
από την αρχαιότητα.

«καταπατήσεις λέοντα
καὶ δράκοντα»
Ψαλμός 90,13

Π.Δ. ΚΙΟΝΕΣ α' τμῆμα

Στο επίκρανο των πεσσών εδράζονται οι κιονίσκοι.

Αποτελούνται από δύο τμήματα, με βλαστούς αμπέλου που αναρριχώνται περιελισσόμενοι.

Δεν υπάρχει συμμετρία στα διακοσμητικά θέματα ως προς τον άξονα του τέμπλου.

Στο **α' τμῆμα** υπάρχουν κλαδιά αμπέλου με σταφύλια σε εννέα κίονες,

άγγελοι σε τέσσερεις και σε έναν σύμπλεγμα πελεκάνου και φιδιού.

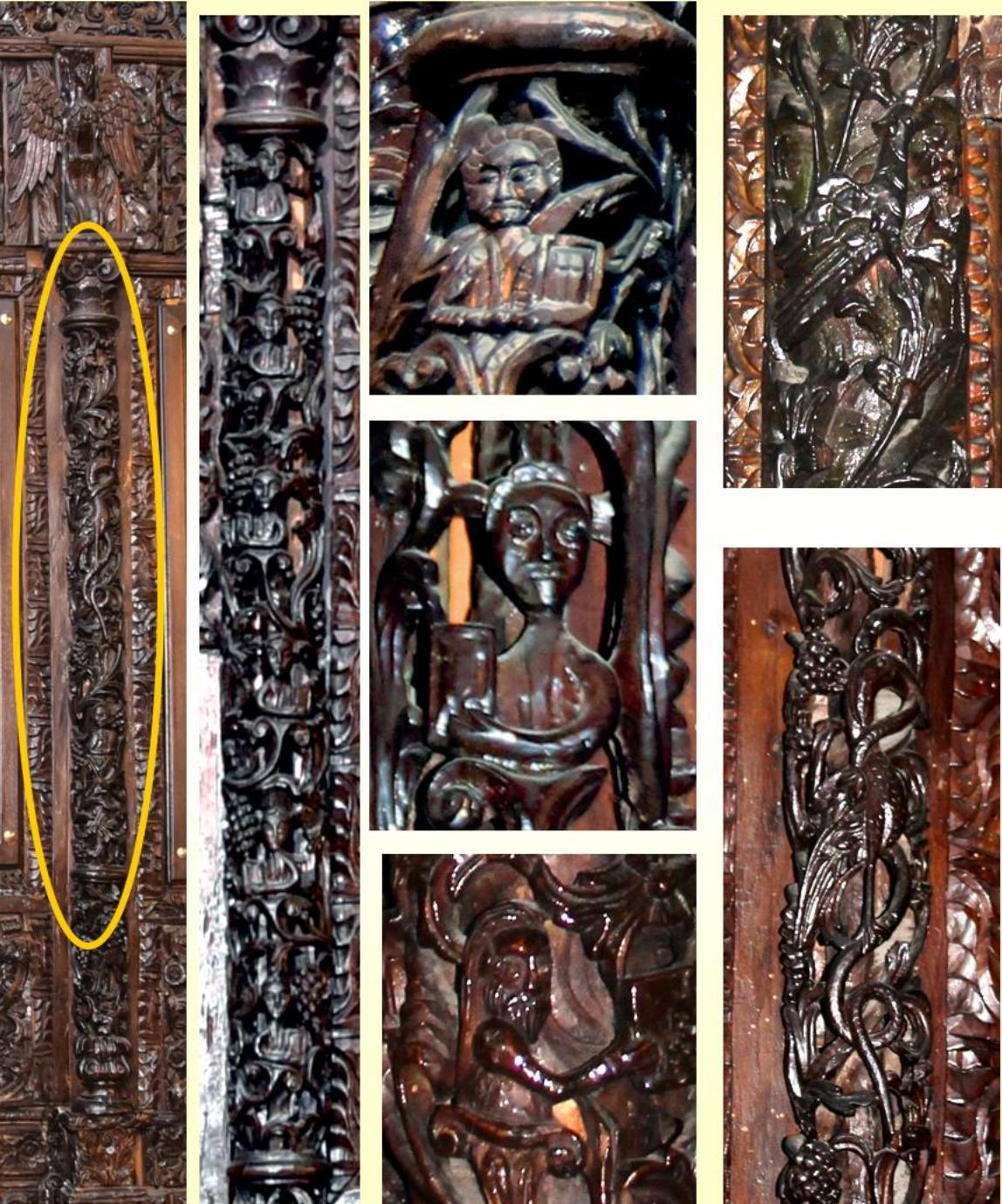

«Ωσπερ πελεκὰν
τὴν πλευράν Σου τετρωμένος,
Λόγε, σοὺς θανόντας παῖδας
έζώωσας, ἐπιστάξας ζωτικοὺς
ἀὐτοῖς κρουνούς»

Εγκώμιον του Επιταφίου Θρήνου

Π.Δ. ΚΙΟΝΕΣ β' τμήμα

Στο δεύτερο τμήμα,
στο ύψος της εικόνας,
σε έξι κίονες
πουλιά ξεπροβάλλουν
από τους κλάδους,
σε άλλους έξι
αριστουργηματικά
μικρογραφικά πορτραίτα
με ξεχωριστά
φυσιογνωμικά
χαρακτηριστικά,
ένας έχει σύμπλεγμα
πελεκάνου και φιδιού
και ένας μόνο κλάδους.

Π.Ε. ΚΙΟΝΕΣ Κιονόκρανο Π.ΣΤ. ΚΙΟΝΕΣ Επίστεψη

Τα κιονόκρανα είναι όλα σχεδόν όμοια, εκτός από τους δύο ακραίους στύλους κάθε πλευράς.

Ως τελική επίστεψη, πάνω σε μικρό κιλλίβαντα από φύλλο άκανθας υπάρχουν: οκτώ ολόγλυφοι αετοί με ανοιχτές φτερούγες (3^{ος}, 4^{ος}, 6^{ος}, 7^{ος}, 8^{ος}, 9^{ος}, 11^{ος}, 12^{ος}) δύο άγγελοι (5^{ος} και 10^{ος}) και τέσσερεις ισοϋψείς κάθετες ταινίες με φύλλα και άνθη (στους ακραίους στύλους, 1^{ος}, 2^{ος} και 13^{ος}, 14^{ος}).

Ακραίοι στύλοι

Οι ακραίοι λεπτοί στύλοι αποτελούνται από εννέα επάλληλους κιονίσκους. Χώριζαν τις μικρές τετράγωνες εικόνες σε ζώνη του επιστυλίου.

ΟΙ ΠΥΛΕΣ. Η ΩΡΑΙΑ ΠΥΛΗ

Τα βημόθυρα (πυλίδες) συμβολίζουν τη θύρα της εισόδου στη Βασιλεία των Ουρανών.

Γλυπτή διακόσμηση

με συμπαγή ανάγλυφα,
διάτρητα κοσμήματα και
τις μορφές των Αποστόλων

Πέτρου και Παύλου,
λέοντες και δράκοντες

Ζωγραφική διακόσμηση
με τον Οφθαλμό του Θεού,
εικόνες τεσσάρων Ιεραρχών, δύο Προφητών
και τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου,
της Πύλης δια της οποίας πραγματώθηκε
η Ενσάρκωση του Θεού Λόγου.

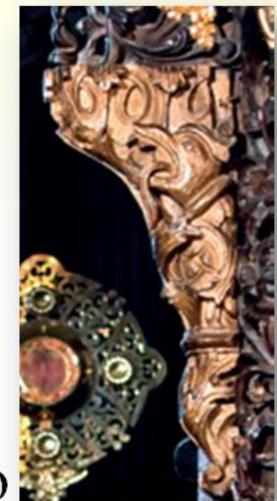
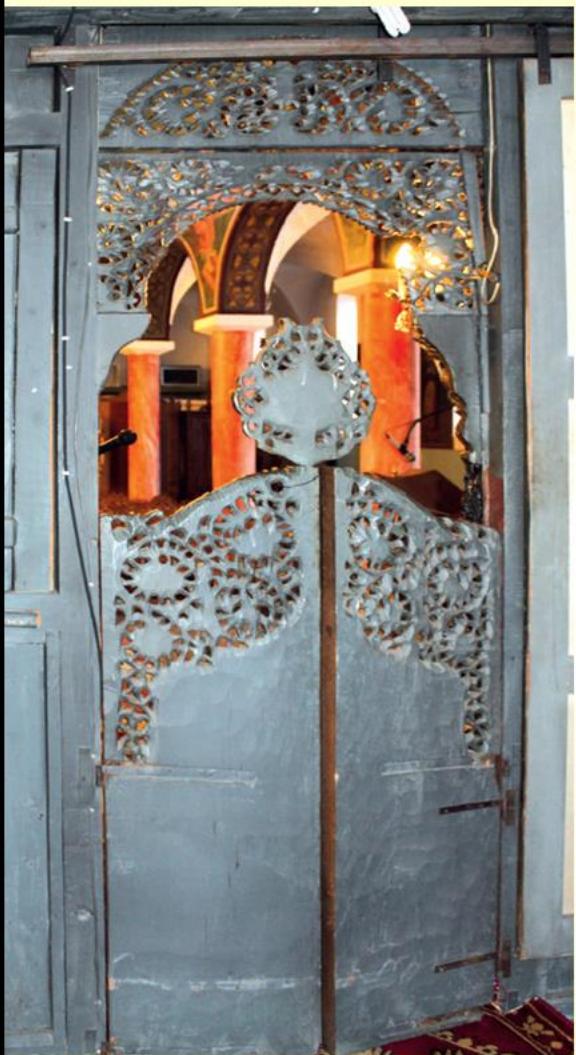

«Χαῖρε, καχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετά Σου»

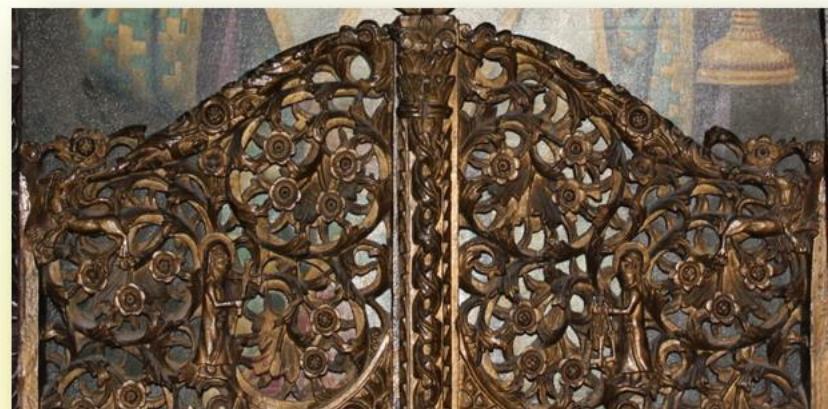
«Ἴδον ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμα Σου»

Η ΩΡΑΙΑ ΠΥΛΗ

Υπέρθυρο - δικέφαλος αετός,
Επίθυρο - άγγελοι κρατούν Ευαγγέλιο
Υποστηρίγματα - κεφάλια δρακόντων

ΘΥΡΑ ΠΡΟΘΕΣΗΣ Άρχων Μιχαήλ

«Θεοῦ
στρατηγός είμι
τὴν σπάθην
φέρων καὶ
τοὺς ἐνταῦθα
εἰσιόντων
ἐν φόβῳ
φρουρῶ,
προμαχῶ,
ὑπερμαχῶ
καὶ σκέπω»

ΘΥΡΑ ΔΙΑΚΟΝΙΚΟΥ Άρχων Γαβριήλ

«όξυγράφον
κάλαμον τῇ χειρὶ¹
φέρων τῶν
εἰσιόντων συνταγὰς
ἀπογράφω»

ΣΤΑ ΔΙΑΣΤΥΛΑ υπάρχουν διαφοροποιήσεις ως προς τις διαστάσεις,
ιδιαίτερα στα δύο ακραία.

Π.Β. Κεμέριο /
Σφ. τρίγωνα

Π.Α. ΕΙΚΟΝΑ

Ι.Δ. Πανωθωράκιο
ή κεταμπές

Ι.Γ. Οριζ. ταινία

Ι.Β. Θωράκιο

Ι.Α. Ζώνη βάσης

ΘΩΡΑΚΙΑ με παράσταση Πρωτοπλάστων ελεύθερη σε διακοσμητικά,
τρία δεξιά και ένα αριστερά της Ωραίας Πύλης.
(Αφήγηση από δεξιά προς αριστερά)

B

A

Γ

Οι σκηνές με τους
Πρωτοπλάστους
είναι πολύ αγαπητό
θέμα στα τέμπλα.

(Γέν. 3, 16-24)

Δ

ΘΩΡΑΚΙΑ σε κυκλικό πλαίσιο: γρυπολέων, γοργόνα, λιοντάρι, αλεπού, προς τη θυσία του Αβραάμ.
Σε άλλης μορφής πλαίσιο, η θυσία του Αβραάμ.

θωρ. 1°

θωρ. 3°

θωρ. 11°

θωρ. 13°

θωρ. 5°

θωρ. 4°

Η ΟΠΙΖΟΝΤΙΑ ΖΩΝΗ στα μεσοδιαστήματα των επικράνων ανάμεσα στα θωράκια φέρει διαφορετικές διακοσμήσεις.

ΠΑΝΩΘΩΡΑΚΙΑ - ΚΕΤΑΜΠΕΔΕΣ

Ο Ευαγγελισμός
της Θεοτόκου

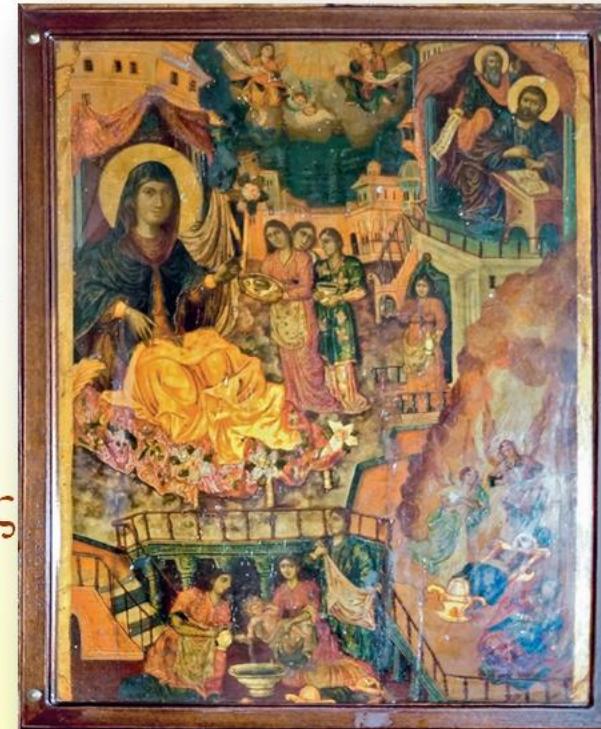
Π.Α. ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Το τέμπλο κατασκευάζεται για την τοποθέτηση των εικόνων, όπως δηλώνει και η ονομασία του «είκονοστάσιον» (είκών και ἵστημι). Οι εικόνες μεταφέρουν στην υψηλή σφαίρα του Θείου και με αυτές παρουσιάζεται το Σχέδιο της Θείας Οικονομίας, η ανθρώπινη σωτηρία δια μέσου της Ενσαρκώσεως.

Οι Δεσποτικές εικόνες κυριαρχούν στην κεντρική θέση του τέμπλου.

Από αριστερά προς τα δεξιά εικονίζονται οι:

Άγιοι Ανάργυροι,
Δώδεκα Απόστολοι,
Άγ. Χαράλαμπος,
Γέννηση της Θεοτόκου,
Θεοτόκος,
Ιησούς Χριστός,
Άγ. Ιωάννης Πρόδρομος
Άγ. Βασίλειος,
Τρεις Ιεράρχες,
Άγ. Τρύφων.

Η εικόνα της Γεννήσεως της Θεοτόκου.

Ο Άγιος Τρύφων, πολιούχος και προστάτης του χωριού. Η τιμία κάρα του φυλάσσεται στον ναό και στο όνομά του τιμάται η εκκλησία στη θέση του καθολικού της Μονής Μούχας.

Π.Β. ΚΕΜΕΡΙΑ –τοξωτές επιστέψεις εικόνων

Με διάτρητη διακόσμηση, «σκαλιστά στον αέρα», εικονίζονται: ζώα, αετοί, δικέφαλοι, ευαγγελιστές, σύμβολα ευαγγελιστών, εξαπτέρυγα.

κεμ. 5^ο

κεμ. 11^ο

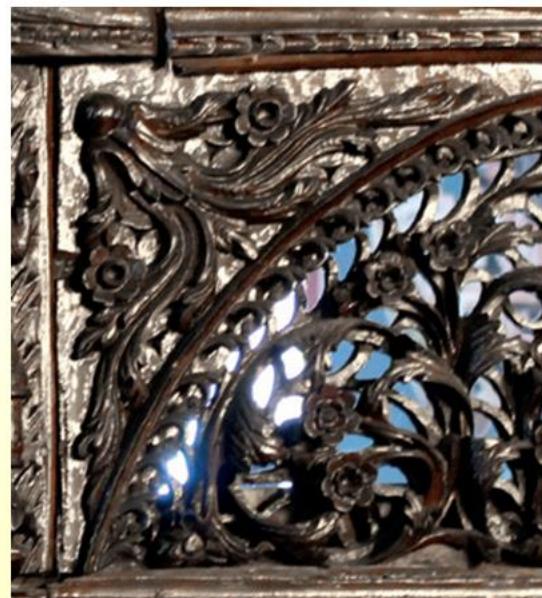

κεμ. 3^ο

κεμ. 1^ο

Π.Β. Στα **ΣΦ. ΤΡΙΓΩΝΑ** η φυτική διακόσμηση παρουσιάζει παραλλαγές.

Στις άκρες ως απόληξη - συμπλήρωμα υπάρχει διάτρητη ζώνη,
η οποία στην πρώτη θέση ήταν στο επιστύλιο.
Καθώς μπήκε καθέτως οι μορφές βρέθηκαν σε πλάγια θέση.

Συνοπτικός πίνακας των παραστάσεων των διαστύλων
I. ΚΑΤΩΤΕΡΟ
ΚΑΙ II. ΜΕΣΑΙΟ ΜΕΡΟΣ

	1 ^ο	2 ^ο Θ. Πρόθεσης	3 ^ο	4 ^ο	5 ^ο	6 ^ο	7 ^ο ΩΡ. ΗΥΛΗ	8 ^ο	9 ^ο	10 ^ο	11 ^ο	12 ^ο Φ.Διακονικό	13 ^ο	
II.B.2. / Σφ. Τρ.	Αετός	Δικέφαλος / Σφ. Τρ.	Ελάφι	Αετ. Ευαγ. Ιεώννη	Εναγγελ- στής	Αετός	Δικέφαλος	Εναγγελ- στής	Εναγγελ- στής	Δικέφαλος	Εξαπτέ- ρυγο	Δένων Ευαγ. Μάρκου	Αετός	II.B.2. / Σφ. Τρ.
II.B.1 Op.Z.	TYII. III.	TYII. II.	TYII. I.	TYII. I.	TYII. II.	TYII. I.	TYII. I.	TYII. I.	TYII. I.	TYII. II.	TYII. II.	TYII. I.	TYII. III.	II.B.1 Op.Z.
Z ώ ν η	TYII. IV. Z.3.	Π.Α.	Εικ.	Εικ.	Εικ.	Εικ.	Αγγελοι κρατούν Εναγγέλλω	Εικ.	Εικ.	Εικ.	Εικ.	Αγγελος ΑΡΧ. ΓΑΒΡΙΗΛ	TYII. IV. Z.3.	Z ώ ν η
II.A.	Εικ. ΑΓ. ΚΟΣΜΑΣ ΑΓ. ΔΑΜΙΑ ΝΟΣ	Αγγελος ΑΡΧ. ΜΙΧΑΗΛ	ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟ- ΛΟΙ	ΑΓΙΟΣ ΧΑΡΑ- ΛΑΜΗΟΣ	Η ΓΕΝ- ΝΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟ- ΚΟΥ	ΘΕΟΤΟ- ΚΟΣ	ΒΗΜΟ- ΘΥΡΟ	ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ	ΑΓ. ΙΩΑΝ. ΠΡΟΔΡΟ- ΜΟΣ	ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ	ΑΓΙΟΣ ΒΑΣΙ- ΛΕΙΟΣ	Εικ.	Εικ.	II.A.
E π	Εξαπτέ- ρυγο						Παύλ. Πέτρ.					Εικ.	Εικ.	E π
I.D.			I.D.	Αγγελική κεφαλή	Αγγελοι κρατούν στέμμα	Αγγελοι σαλπίζουν	Εναγγε- λισμός	Αγγελοι κρατούν στέμμα	Αγγελοι κρατούν στέμμα	Αγγελοι κρατούν στέμμα	Ανθοδο- χείο			I.D.
I.G. Op.Z.	TYII. IV. Z.3.							Zόο	Ανθη	Αχιβάδα	Δέο πουλά			I.G. Op.Z.
IB.6.	Γρυπο- ίέσσων		TYII. VI. Z.11.	Ηλιος	Λιοντάρι	Γρυπολέον		TYII. I. Z.1.	TYII. I. Z.1.	TYII. I. Z.1.	TYII. II. Z.2.			IB.2.
	σε κυκλικό πλαίσιο			I.G. Op.Z.	TYII. III. Z.4.	TYII. I. Z.1.	TYII. I. II. Z.1. Z.2.	TYII. I. Z.1.						
IB.5.	Μισό Θεράκιο		Rόδακας	Γοργόνα	Θυσία Αθραάμ II σε πλαίσιο	Θυσία Αθραάμ I σε κυκλικό πλαίσιο «Ω»	Πρωτό- πλαστοι IV ελεύθερ. σε βλαστούς	Πρωτό- πλαστοι III ελεύθερ. σε βλαστούς	Πρωτό- πλαστοι II ελεύθερ. σε βλαστούς	Πρωτό- πλαστοι I ελεύθερ. σε βλαστούς	Λιοντάρι	Rόδακας		IB.1.
IB.4.	Z.7.													
IB.3.	Z.1.													
IB.2.	Z.2.													
IB.1.														
I.A. Z.B.	TYII. IX. Z.17.	TYII. VII. Z.11.	I.A. Z.B.	TYII. V. Z.12.	TYII. III. Z.1.	TYII. I. Z.16.	TYII. II. Z.16.	TYII. I. Z.15.	TYII. I. Z.15.	TYII. II. Z.15.	TYII. IV. Z.7.	TYII. VI. (πολ. επιστ.)	TYII. VIII. Z.8.	I.A. Z.B.